

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Acta Ecclesiae Mediolanensis

Decreta Provinciae Mediolanensis Svb B. Carolo Borromeo, Cardinale
Archiepiscopo, Diuersis temporibus in sex Concilijs, totidemq[ue]
voluminibus edita

Speciano, Cesare

Brixiae, 1603

Tit. III. De Clericis non Residentibvs in Ecclesia, vel Præbenda.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10553

DE CLERICIS NON RESIDENTIBVS
in Ecclesia, vel Præbenda. Tit. III.

Fructus propter absentiam deperditi, vbi applicentur. Cap. I.

IN inferioribus Curatis beneficijs, si qui abfuerunt sine licentia ab Ordinario, scripto permiffa, quam ad mensem eidem ordinario exhiberi volumus; vel non probarint, se eos fructus, quos pro rata temporis absentia, suos non fecerunt, ijs, quibus ex eiusdem Tridentini Concilij sanctione debebantur, soluisse; eos omnes iam nunc rescindendis, & ornandis eorum Ecclesijs attributos esse decernimus.

Concil.
Trident.
Sess. 6. c.
1. de re-
form. Et
Sess. 23.
c. 1. item
de refor.

Vt de dictis fructibus satisfiat, cura habenda. Cap. II.

Quod si contigerit eos, qui propter absentiam à suis beneficijs, fructus suos non fecerint, ipsis beneficijs postea cessisse; Curet Episcopus, ut vel ex fructibus pensionum, si quæ illis, qui cesserint, fuerint reseruatæ, vel ex eorum bonis, cuiuscumque illa generis sint, satisfiat Ecclesiæ.

Edictum pœnale contra non residentes promulgandum, & exequendum. Cap. III.

Quoniam verò aliquorum beneficia curata obtinentium, ea est contumacia, ut neque decretis Tridentini Concilij, neque Episcopi edictis moniti, adduci possint, ut beneficiorum suorum residentia præsentibus satisfaciant; statumus, ut Episcopus iubeat omnes in Ciuitate, vel Diœcesi beneficium eiusmodi in titulum, vel commendam obtinentes, si in prouincia illi sunt, ad duos menses, si extra ad tres, ad eadem beneficia accedere, in ijsq; residere: Ea proposita in edicto pœna, ut qui non paruerint, etiam si præter Curatum illud beneficium, dignitates, personatus, aut dignitates in Ecclesijs etiam Cathedralibus obtineant; præter pœnas, quæ eodem Concilio, & Pij Quarti constitutione contra non residentes propositæ sunt; ordinum suorum munere, officio ve suspensi, & eo beneficio, iure ipso, priuati censeantur.

Transacto tempore in edicto præstituto, Episcopus eos, qui non resident, propositam priuationis pœnam, subisse declaret.

Interim verò, eos fructus, quos suos absentes non facient; ijsdem Episcopi suo arbitrato, aut Ecclesiarum fabricis, aut pauperibus loci adiudicent.

Concil.
Trident.
d. cap. 1.
Sess. 23.
de refor.

Ex fructibus applicatis congrua tamen portio Vicarij in locum absentis deputandi, extrahatur. Cap. IIII.

Fructus verò, & quos ex eodem decreto suos facere non potuerunt, & qui deinceps, quamdiu vacauerit Ecclesia percipientur, fabricæ vel ornamen-

tis co-

Sup. c. 1.
hoc tit.

tis eorundem beneficiorum, uti magis expedire censuerit Episcopus, à Concilio primo Mediolanensi sunt attributi; excepta tamen congrua portione, idoneis Vicarijs ab Episcopo assignanda; quos ipse facta declaratione, statim in illis Ecclesijs constituere debet.

Qualiter etiam non curati, si residere tenentur, ad id coercendi sint. Cap. V.

Praterea, qui Ecclesiastica quæcumq; beneficia obtinent, in quibus, & si curata non sunt, tamen residere iure, vel consuetudine debent; si muneri suo defuerint, in eos Episcopus, & illis pœnis, quæ à Sacro Tridentino Concilio statuta sunt, & alijs, arbitrio suo, seuerè agat; fructusq;, quibus eodem Concilio multandi erunt, pijs locis attribuantur.

Non residentes, à quibus Episcopo sint denuntiandi. Cap. VI.

Vt autem Episcopus pœnas de contumacibus in hoc genere possit sumere, statuimus, ut in Cathedrali & singulis collegiatis Ecclesijs, singulis tribus mensibus, tres primi ex capitulo presentes, Canonorum, & eorum, qui Præpositi Ecclesijs, & aliorum, qui in eis, huiusmodi beneficia possidentes, non resideant, nomina ad Episcopum deferant. Parochi verò Episcopum admoneant, si qui intra fines suæ Parochiæ, eiusmodi habentes beneficia, quæ personalem item residentiam requirant, non resideant.

Vicarij etiam Foranei eandem diligentiam adhibeant, si qui Curati, in regione sibi ab Episcopo commissa, non resederint.

Qui huic officio deerit, sicuti Episcopo videbitur, plectatur.

Legitimè recessuri, à quibus nihilominus licentiam petant.

Cap. VII.

Sess. 24.
c. 12. de
reforma.
verf. Præ-
terea ob-
tinentib.

Ne multis Ecclesiæ ministris eodem tempore absentibus, diuinus cultus deferatur; Canonici, & qui præterea Choro, vel Ecclesiæ additi sunt, quo tempore eis, à iure communi, vel à sacro Tridentino Concilio permittitur, est, ut ab Ecclesiâ abesse possint; à Præsentibus Chori, si triduo reuersuri sunt si diutius absituri, ab Ordinario facultatem discedendi petant.

Quando etiam de licentiâ absentibus distributiones concedi nequeant; & quibus assignentur. Cap. VIII.

Nemini autem ita profit absentis licentiâ, ut eo tempore distributiones quotidianas percipiat.

Nisi etiam constitutione Bonifacij VIII. & Tridentini Concilij auctoritate, decernimus, ut nulla Canonorum, aut aliorum pactio, remissio, vel collusio fiat; facta vim habeat; nullumve statutum, aut consuetudo, quæcumque illa sit, valeat; quibus aut absentis quavis de causa, eius diei, vel sacre horæ, in qua muneri suo defuerit, aut omnino cuiquam, contra quam iure communi, & eiusdem Tridentini Concilij decreto definitum sit, distributiones

quotidiana

quotidiana dari possint. Si duo fuerint, qui acceperit, suas non faciat, sed eas restituat: Quæ iure ipso accrescant alijs inseruientibus, qui huiusmodi pactioni, remissioni, collusioni, vel præbitioni assensu non fuerint; nisi ex constitutionibus Ecclesiæ probatis alteri debeantur: Si verò omnes consenserint, usibus Ecclesiæ iam tunc additæ intelligantur.

Declaramus autem in his excipi eos, qui ob infirmitatem, vel aliam necessitatem aut manifestam Ecclesiæ utilitatem, ex ipsa constitutione Bonifacii, aut sacris Canonibus, vel Tridentina Synodo excusantur.

Qualiter, & in quibus Ecclesijs non adscripti, & adscripti in diuinis rectori deseruiant; & ab eodem quando, & in quibus Episcopo denunciandi. Cap. IX.

Curet Episcopus, ut qui Clerici, vel Sacerdotes certæ Ecclesiæ ministerio adscripti non sunt, in Dominicis, festisq; singulis diebus, in Parochiali Ecclesia, in cuius finibus eorum quasq; habitat, vel Ecclesiasticum beneficium obtinet, quod residentiam non requirit, aut in ea, quæ Episcopo videbitur, Rectori operam, atq; adiumentum nauent, ad diuina officia celebranda.

Qui verò certis Ecclesijs adscripti sunt, in ipsis diebus, ad eas conueniant, & in ijs functiones eas præstent, quæ unicuiq; eorum ab Episcopo præscriptæ erunt. Si tamen ijs diebus aliquando ad diuina officia obeunda, ad funerave in alias Ecclesias vocabuntur, eo illos accedere permittat Episcopus.

Rector autem, in cuius Ecclesiam illi conueniunt, tertio quoque mense Episcopo referat, vel literis significet, non solum an huic decreto ab illis obtemperetur; Verumetiam an ea præstentur, quæ illis præscripta sunt; tum de habitu, tum de tonsura clericali, tum de eorum vitæ consuetudine.

Quali licentia causa studij, Episcopo illius loci exhibenda, abesse liceat. Cap. X.

Nè à Diœcesi Clerico cupiam, neq; ab Ecclesiæ suæ residentia alij Ecclesiasticum beneficium obtinenti, quod quacunque ratione personalis residentia munus iure, vel consuetudine requirat; studij causa abesse liceat; nisi eius rei facultate literis ab Episcopo permiffa.

Quibus sanè literis hæc Episcopus nominatim adiungat; ac præscribat ijs, qui ad locum alienæ diœcesis, studij causa proficiantur.

Ut & regulas de habitus ratione, frequentiq; Sacramentorum usu, Clericis præscriptas, & reliqua nostris constitutionibus decreta, ad honestam Clericalis vitæ disciplinam pertinentia, & alia, si quæ præterea sibi eo in genere illi præscribenda videbuntur, seruet diligenter.

Ut de ijs præscriptis rebus, ab eo præstitis, scriptum testimonium ab Episcopo loci, quo studij causa profectus est; de litterarum autem progressionem ab Doctoribus, quos audit, ad tempus primo nostro Prouinciali Concilio præscriptum, sibi exhibeat.

Ut dimissorias eiusmodi literas decem post diebus, quam ad gymnasiij locum venit, eiusdem loci Episcopo exhibeat; de qua exhibitione ad mensis spatium sibi testatum faciat.

In ijs sic præscriptis rebus, si is, nulla legitima causa impeditus, defuerit, nè dimissoria literæ ei suffragentur, sed irritæ & planè sint, ac nullæ.

Absentes vnde adscripti sunt qualiter puniantur. Cap. X I.

Seff. 23.
ca. 16. de
refor.

Clericos quosunque certè Ecclesiæ, pious loco adscriptos; si ab Ecclesiâ, cui adscripti sunt, Clericali statione, sine Episcopi facultate, eaq; literis exarata, discesserint; ordinum suorum munere, ex eiusdem Concilij Tridentini sanctione, Episcopus interdicat.

Tertiz partis fructuum in distributiones redigendæ portio absentibus tollenda, & cui assignanda. Cap. X I I.

Seff. 21.
cap. 3. de
refor.

Quibus in Ecclesijs tertia pars fructuum, reddituumve dignitatibus, personatibus, officijsq; obuientium, non dum ex Tridentino decreto in distributiones diuisa est; id Episcopus, vbi expedire censuerit, præstet. Diuisione verò facta, quicumque ex Episcopi præscripto, functiones, ministerijq; debitum quolibet statuto die non expleuerit; distributionem illius diei amittat, quæ Tridentini Concilij iussu, fabricæ & Ecclesiæ, aut piorum locorum usus Episcopi arbitratus, attribuatur.

Seff. 21.
cap. 3. de
refor.

Quomodo distributionibus provideatur, nè quæ hora Canonica præmittatur. Cap. X I I I.

Quibus etiam in Ecclesijs Cathedrali, vel Collegiatis, quamuis reliquis diuinis officijs congruus quotidianarum distributionum census assignatus sit; aliquibus tamen Canonicis horis, aut cæteris officijs, etiam extraordinarijs, quavis auctoritate institutis, nullæ quotidianæ distributiones adscriptæ, attributæve sint, aut si attributæ sint, exiguæ illæ quidem, atque vsque adeo tenues, vt verisimiliter negligantur: in ijs Episcopus vel de communi residentia, distributionumq; quotidianarum censu, si amplius sit, certam portionem arbitrio suo congruam Capituli, ac reliquorum, qui eiusdem census particeps sunt, consensu detrahat; eamq; ipsam statim unicuiq; ex illis Canonicis horis, officijsve attribuat, adscribatve perpetuò: vel omnino ipse auctoritate, & facultate sibi eodem Tridentino Concilio data, quemadmodum etiam à Sancta Sede Apostolica declaratum est, decretum itidem illud Tridentinum exequatur; vt, scilicet, è fructibus, redditibusve cuiusuis generis, qui dignitatibus, Canonicatibus, personatibus, alijsve obueniunt, congruam partem, quæ tamen tertiam non excedat, arbitrio suo statuat; quam in quotidianas distributiones conuersam, singulis bis diuinis officijs, horisve Canonicis, quibus nulla, vel tenuis tributa est; certam distribuendam perpetuò assignet; vt stata ea, congruaq; portione constituta, vel adiuncta, illæ deinceps verisimiliter non negligantur.

Seff. 21.
cap. 3. de
refor.

Ad

Ad dignoscendam distributionum sufficientiam, quæ consideranda. Cap. X I I I I.

IN distributionum autem tenuitate dignoscenda, ratio semper habeatur, tum Canonicoꝝ, tum aliorum omnium, quibus illas percipiendi, si residentes munus suum obeant, ius competit, siue illi modò præsentibus residentibus munus uerè præsentibus, siue absentibus ob legitimam etiam causam, impedimentum uel, residere, ea cessante, deberent, aut possent.

Parochi distributiones deperditæ propter absentiam ab altera ecclesia, ubi etiam diuina obire tenentur, quibus assignandæ. Cap. X V.

Parochus uero, qui Canonatum, dignitatem uel ac simul ecclesiam parochialem legitime obtinens, residentiæ parochialis munus obit; ut literis Pij Quinti Pont. Max. sancitum est; illius, uel dignitatis, uel Canonialis præbendæ fructus, redditus uel, capiat: at tertiæ eius partis ne particeps sit, quæ, eiusdem Tridentinæ sanctionis auctoritate, in distributiones conuersa, sibi absentibus obuenire non potest, nec debet; sed alijs præsentibus, choriq; officijs obeuntibus, accrescat; aut Episcopi arbitrata, fabricæ Ecclesiæ, pijs uel locis attribuat; ad eiusdem Concilij Tridentini præscriptum.

Sub die
15. Iulij
1568. Põ
tif. ann.
3. in Bul.
n. 84. fol.
1021.

Absens à choro, pro missa etiam celebranda, quando eius temporis distributione careat. Cap. X V I.

Quicumque, dum alicuius statæ horæ officium in choro peragitur, missam celebrando, tunc à choro absuerit; illius horæ distributionis, tanquam absens, particeps ne sit; ut à sancta Sede Apostolica declaratum est. Id uero nisi præ absentia Sacerdotis, qui in Ecclesia tunc missæ sacrificium faciunt, necessitas aliquando inciderit, ut præfectus Canonicoꝝ aliquem sacerdotem à choro exire, à statæ horæ officio abesse, missæ celebrandæ causa, iubeat; aut nisi à sede Apostolica aliter concessum fuit.

Perquisitio fienda quotannis absentium ultra trimestre, ut puniantur. Cap. X V I I.

Ex punctationum libris, annis singulis expletis, iubeat Episcopus ab eo cui ipse id curæ dederit, diligenter rationem inspicere dierum, quibus unusquisque, uel dignitate præditus, uel Canonicus, uel sacrista, uel custos, alius uel Ecclesiæ minister, Chori officijs adstrictus, ad illa non conuenit. Qua permissa, & supplicata etiam ratione, si quem diutius tribus mensibus à choro abfuisse compererit; quamuis in Urbe, oppidoue, in quo Ecclesia est, manserit; illum tanquam absentem, præter distributionis amissionem, fructibus etiam præbendæ, & alijs item pænis, pro contumaciæ grauitate, ex Concilio Tridentini sanctione, contra eos, qui amplius trimestri spatio absuerint, edita, mulctet.

Qualiter, ne beneficia propter incompatibilitatem, vel aliter in diuinis patiantur, Episcopus prouideat.

Cap. X V I I I.

IN Capella, Canoniatu, aliove beneficio, etiam simplici, quod quis vnacum alio incompatibili, ex legitima dispensatione iam obtinet, Episcopus, constituit etiam Vicarijs, certaq; fructuum parte attributa, consulat, & prouideat, ut ea beneficia debitis ministerijs, debitoq; cultu, non fraudentur.

Idem efficiat, si eiusmodi beneficijs quis, ob aliud legitimum etiam absentij impedimentum, munera sua non præstet.

Episcopus, quos assilentes sibi in Ecclesia adhibeat.

Cap. X I X.

EPiscopus pro ceremoniarum ratione, rituve, cum missæ conuentali, aut diuinis Chori officijs, in basilica Cathedrali, vel in alijs collegiatis Ecclesijs interest; & item cum processiones agit, aliaue eiusmodi; adhibeat sibi assilentes duos de capitulo, qui ei, etiam cum Pontificale officium non celebrat, in omnibus his, alijsq; actionibus assistentium munera omnia præstent.

Pœnitentiarius absens, dum munus suum exequitur, quando distributiones percipiat. Cap. X X.

Pœnitentiarius, tanquam in Choro præsens, distributionum participat, quo tempore in audiendis confessionibus uersatur, non eorum solum, qui in casibus Episcopo reseruatis, peccarint, sed aliorum etiam quorumcunque.

Ne uerò illas, quasi præsens, capiat, cum mane aliquando, ante statam diuinorum officiorum horam, quo opportunius pœnitentibus satisfaciat, eorum confessiones audit, & quo deinceps tempore illa celebrantur, ipse interea Missæ sacrificium facit, aut priuatim horarium Canoniale officium præstat; etiam si id in fraudem non faciat.

Non assueti residere, neque quauis ex causa à Choro absentes excusantur. Cap. X X I.

Neque distributiones item illi, quicunque sint, percipiant, qui infirmitate, necessitate, aut manifesta Ecclesiæ utilitate occupati, impediri non adsunt in Choro, si antea nullo legitimo impedimento distenti, personale Canoniatu sui munus obire non consueuerant.

Peregrinationis causa absentem non excusat. Cap. X X I I.

Qui peregrinationis causa absunt, ne iure quidem, facultateve statutorum Ecclesiæ, cui personalis residentij operam, ministeriumq; debent, distributionum participes sint. Immo etiam si trium mensium spatio

diuini

diutius absunt, non propterea excusantur; quominus fructuum præbendæ amissione mulcentur, alijsve pœnis eiusdem Concilij, de diuturniore absentia sancitis.

Studij causa absentes eius temporis distributiones ne capiant.

Cap. X X I I I.

Qui studiorum causa, quacunque facultate absunt, ne distributiones quotidianas eo ipso absentia tempore, nec verò illam præbendæ suæ partem tertiam in eius generis distributiones, Tridentini decreti auctoritate iam conuersam, capiant.

Idem de quotidianis distributionibus, eaque tertia parte cautum sit, etiã si à Sede Apostolica facultas absentia ob studia data sit.

A collatione tertiæ partis fructuum in distributiones iuxta decreta nemo eximitur. Cap. X X I I I I.

Decreta de tertiæ fructuum parte iam confecta ita obseruentur, vt nec qui sacris ordinibus initiati non sunt, nec qui distributiones non capiunt, ab illa præscripta tertiæ parte conferenda, liberi, immunesve sint.

Aestimatio tertiæ partis qualiter facienda, & qui illius sint participes. Cap. X X V.

Tertiæ porro partis, quæ in distributiones conuertenda est, fructuum aestimatio sit non veteri taxa, etiã in Codices capitulares relata, sed tanti sit, quanti census, redditusve præbendarum, re uera ualet, deductis primò pensionibus, alijsq; oneribus legitimè impostis, pro ratione temporis, quo durauerint.

Cuius tertiæ partis percipiendæ ius habeant omnes Canonici, tum qui præbendam obtinent, tum qui sine illa sunt; dum ij statis diebus suum in Ecclesia munus præsentis obierint.

Debita personalis residentia vt præstetur, Episcopus efficiat; à qua propter lites, requisitosque ordines non susceptos, nemo excusetur. Cap. X X V I.

Personalis residentia munus, ut re uera per eos præstetur, qui illius generis beneficia Ecclesiastica obtinent, omnem rationem, Canonum iure, Tridentinisq; sanctionibus præscriptam Episcopus ineat. A quo munere non excusetur, neque qui beneficium, Ecclesiamve habet, de cuius titulo adhuc lis, & controuersia pendet; nec verò item, qui nondum sacerdotio, aut eo ordine, quem beneficium illud requirit, initiatus est; nec præterea, qui iusta aliqua causa, impedimento ve detinetur, quominus eo inicietur.

Qualiter fructuum assignatio, vel reservatio, à residentia non excusat. Cap. XXVI.

Nec verò à residentia munere liberi sint, qui tertiam partem fructuum, qui sibi ex dignitatibus obueniebant, quas in Ecclesia Cathedrali obtulerunt, in distributiones contulerint. Immo verò ij cetera etiam, quæ Tridentino decreto ipsis præscripta sunt, præstare ab Episcopo cogantur.

Ne ille quidem excusetur, cuius Ecclesia, aut beneficium eiusmodi est, unde omnis, aut certè magna pars fructuum aliquo modo reservata, ad alium peruenit.

Modus in licentijs de non residendo, obseruandus.

Cap. XXVII.

Sess. 6. c.
2. de re-
format.
Et Sess.
23. ca. 1.
item de
reformat.

Ne Episcopus, propterea quodd sibi liberum, integrumq; est, facultatem permittere, qua liceat, aliquem ab Ecclesia commissa beneficiove personalis residentia abesse; ea potestate, facultateve deinceps, ob cuiusvis generis causam utatur: sed in illa concedenda modum, & rationes adhibeat Concilij Tridentini sanctione præscriptas.

Inimicitia causa qualiter Parochum, nè resideat, excuset.

Cap. XXIX.

Ne propterea simultatis, odijve solum causa Parochum ab Ecclesia Parochialis statione locove abesse permittat; ac ne inimiciarum quidem, quæ vel leues, vel fictæ sint, causa, prætexture. Si verò unquam graves illæ erunt, ac ueræ, ortæq; posteaquam Parochialis curæ munus obit; idq; sine culpa Parochi; permittere Episcopus poterit, illum inde abesse, locoq; propinquo, ubi tutò sit, morari eo solum tempore inimiciarum, non tamen ultra annum, etiam si diuturniores anno sint inimicitia.

In statione Parochiali, ubi Ecclesia est, Parochus habitet; licet minor tantum hominum pars eo loci maneat.

Cap. XXX.

Sess. 21.
cap. 4. de
reformat.

Ecclēsia Parochialis, si eo loco sita est, ubi minor pars hominum Parochialium habitet, multoq; plures illi sint, qui extra urbis, municipij, locive mania, ubi illa est, domicilium habeant; eo tamen loci Parochus in statione Parochiali maneat, ubi Ecclesia est. Parochialibus uerò, qui longius absunt, Episcopi officio, & auctoritate succurratur, ad Concilij Tridentini præscriptum.

Episcopus, non autem inferior collator, ut Parochi resideant, curandi ius habeat. Cap. XXXI.

Episcopi cura sit, iure agere, ut, cui Parochialis Ecclesia, intra diocesis sue fines posita, ab alio inferiore, etiam regulari, qui illius conferendæ ius

habet,

habet, collata est, is in illius statione resideat, personalisq; residentiæ munera præstet. Nec verò id ad illum inferiorem, qui contulit, spectet.

DE PRAEBENDIS, ET DIGNITATIBVS,
& his, qui eas obtinent. Tit. III.

UI dignitates, aut personatus in Ecclesijs obtinent, & Canonici nominis, ac institutionis suæ memores, ea pietate, & assiduitate diuina officia colere debent; ut alij eorum exemplo ad studium, & amorem diuini cultus accendantur.

Adiæi choro qualiter aliàs mulctandi, ibidem deseruire teneantur. Cap. I.

ITAQUE auctoritate etiam Tridentini Conc. præcipimus, ut, cum in Choro psallendum est, ipsi quoque quantum honoris gradu ceteris præstant, tantò studiosius, psalmis, hymnis, & canticis vna cum alijs modulantes, Dei laudes concelebrent: cui officio si defuerint, pro absentibus habeantur, & earum horarum, quas earatione non obierint, distributionibus mulctentur.

Sess. 24. cap. 12. verif. omnes vero. de refor.

Hebdomadarius quomodo constituendus; canendiq;ue modus; & in pontificalibus Episcopo assistendum.

Cap. I I.

Constituatur ex Canonicis Sacerdotibus Hebdomadarius, quidiebus infra Statutis Missam & Vesperas canat; cui, octauo die, succedat alius eiusdem ordinis: idq; semper, aut in orbem fiat, aut alio modo pro Ecclesie consuetudine. Is, si suo officio defuerit, trium dierum distributionibus careat; quas Episcopus arbitrio suo, vel ceteris choro operam dantibus, diuidat; vel in locorum piorum usum conferat; tributa tamen aliqua parte canonico, qui collegæ munus expleuerit.

Reliqui Canonici decoro cantu antiphonas exordiantur, quas mansionarius dicitur.

Si celebranti Episcopo, aut alia pontificalia exercenti, diligenter non assisterint, & inseruierint; pœnam subeant, quæ ei videbitur.

d. ca. 12.

Qualiter in ordine suo deseruire debeant. Cap. I I I.

Quibus Canonicatibus, præbendis, dignitatibus, aut personatibus, & officijs adiunctum est munus aliquod presbyterij, Diaconatus, aut Subdiaconatus; qui ea obtinent, si, quemadmodum à Tridentino Concilio præscriptum est, suo officio per se non fungantur; priuentur eius officij distributionibus, in quo muneri suo defuerint; nisi legitime impediti, impetrata

Sess. 22. cap. 4. de ref. & d. c. 12. ver. oēs vero. sess. 24.